

UCHWAŁA NR XXXIII/413/21**RADY GMINY MIĘKINIA**

z dnia 31 sierpnia 2021 r.

**w sprawie skargi na działalność Dyrektora Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej
w Miękinii**

Na podstawie art. 18b ust. 1 pkt 15 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U z 2021 r. poz. 1372) w związku z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.) Rada Gminy Miękinia uchwala, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi pani XXXXXXXXX na działalność Dyrektora Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Miękinii, Rada Gminy Miękinia uznaje skargę za bezzasadną.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań i działalności wójta i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy. Zatem Rada Gminy w Miękinii jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi na Dyrektora Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Miękinii.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Miękinii na posiedzeniu w dniu 24 sierpnia 2021 roku rozpatrzyła sprawę skargi wniesionej przez skarżącą w dniu 28.07.2021r. na działanie dyrektora Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Miękinii(GOPS). Podczas posiedzenia w dniu 24.08.2021r.dyrektor ośrodka złożyła obszernie wyjaśnienia. Na posiedzeniu Komisji w dniu 27 sierpnia 2021r. była obecna również Skarżąca, która również miała możliwość zaprezentowania swojego stanowiska.

Stosownie do treści przepisu art. 227 kodeksu postępowania administracyjnego przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Skarżąca w przedmiotowej skardze wnosi o „udzielenie pomocy w przebiegu postępowania administracyjnego celem uzyskania planu pracy GOPS oraz bieżącej pomocy do czasu ustabilizowania sytuacji podopiecznego”. Dodatkowo skarżąca zarzuca, że „napotyka na trudności po stronie GOPS” oraz formułuje zarzuty wobec postawy i zachowania kierownika GOPS.

Na podstawie posiadanych informacji i materiałów oraz wyjaśnień zainteresowanych Rada Gminy stwierdza, że skarżąca jest opiekunem prawnym osoby całkowicie ubezwłasnowolnionej. Działając w imieniu swojego podopiecznego skarżąca kilkakrotnie składała wnioski o umieszczenie w Domu Pomocy Społecznej, „a do czasu faktycznego umieszczenia do zapewnienia schronienia w mieszkaniu chronionym wraz z usługami opiekuńczymi”. Analizując sprawę skargi ustalono, że Gminny Ośrodek Pomocy w Miękinii przygotował dla ubezwłasnowolnionego, w trybie art. 108 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (u.p.s) kontrakt socjalny, który został zakwestionowany przez opiekuna prawnego. Gminny Ośrodek Pomocy odmawiał kilkakrotnie uwzględnienia wniosku skarżącej o umieszczenie w domu pomocy społecznej. Jedną z przyczyn dla której odmówiono uwzględnienia wniosku był fakt, że w czasie składania wniosku, podopieczny przebywał w Zakładzie Karnym. Postanowienia Sądu, na które powołuje się skarżąca dotyczyły wyrażenia zgody opiekunowi na umieszczenie osoby ubezwłasnowolnionej w domu pomocy społecznej. Zgodnie z art.13 u.p.s osobie odbywającej karę pozbawienia wolności nie przysługuje prawo do świadczeń z pomocy społecznej. Odmawiając świadczeń socjalnych w okresie przebywania w zakładzie karnym organ postąpił zgodnie z przepisami ustawy o pomocy społecznej. Pozostałe wnioski o umieszczenie w domu pomocy społecznej, nie zasługiwały na uwzględnienie z uwagi na treść przepisu art. 54 u.p.s Zgodnie w/w przepisem skierowanie do DPS możliwe jest względem osoby wymagającej całodobowej opieki z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności, niemogącej samodzielnie funkcjonować w codziennym życiu, której nie można zapewnić niezbędnej pomocy w formie usług opiekuńczych. Oznacza to, że jest to rozwiązanie ostateczne i wymaga dokładnego zbadania okoliczności sprawy. Decyzje odmowne poprzedzone były każdorazowo wnikliwą analizą sytuacji ubezwłasnowolnionego, która ostatecznie miała wpływ na treść podejmowanych decyzji. Z korespondencji dołączonej do skargi wynika, że GOPS (co sama przyznała skarżąca) przekazał żywność, umożliwił korzystanie z magazynu odzieży, wskazał listę mieszkań.

Po wysłuchaniu w toku rozpatrywania skargi zarówno Skarżącej, oraz stanowiskiem Dyrektora Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, Komisja skarg, wniosków i petycji przegłosowała stanowisko o uznaniu skargi za bezzasadną. Przewodniczący Komisji w uzasadnieniu podał: brak wystarczającego udowodnienia przez Skarżącą oraz uprawdopodobnienia faktów niewłaściwego postępowania kierownika GOPS w zakresie podejmowanych działań, jak również poprzez wypowiedzenie przez kierownika słów wskazanych w skardze. Ponadto analiza dokumentów i wyjaśnień zainteresowanych, pozwala na stwierdzenie, że z racji swoich zadań i obowiązków GOPS pozostaje w regularnym kontakcie z opiekunem prawnym reagując na bieżąco na licznie składane wnioski.

Rada Gminy w Miękinii biorąc pod uwagę powyższe fakty oraz materiały z którymi się zapoznała stwierdziła, że należy uznać za nietrafny, pozbawiony podstaw faktycznych i prawnych zarzut skargi wobec Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Miękinii.

W związku z powyższym skargę należało uznać za bezzasadną.

Pouczenie:

Zgodnie z treścią art. 239 kpa w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności -organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.